

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU

Reimar A. C. Schultze

PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA

www.schultze.org

Mācītājs Reimars A. C. Šulcs

MUMS VISIEM IR VAJADZĪGS JŪDASS

Un, pieaicinājis Savus divpadsmit mācekļus, Viņš tiem deva varu pār nešķīstiem gariem tos izdzīt un dziedināt visas sērgas un slimības. Un šie ir divpadsmit apustuļu vārdi: pirmais ir Sīmanis, sauks Pēteris, un viņa brālis Andrejs; Jēkabs, Cebedeja dēls, un viņa brālis Jānis; Filips un Bartolomejs; Toms un Matejs, muitnieks; Jēkabs, Alfeja dēls, un Tadejs; Sīmanis Kānaānietis un Jūda Iskariots, kas Viņu arī nodeva. *Mateja 10:1-4*.
Un, Viņam vēl runājot... viens no tiem divpadsmit, Jūda vārdā, gāja viņu priekšgalā un tuvojās Jēzum, lai Viņu skūpstītu. *Lūkas 24:47*

Šajās divās rakstu vietās redzam Jūdasa kalpošanas sākumu un noslēgumu. Pirmās ziņas par viņu ir samērā neitrālas. Viņš, tāpat kā pārējie 11, tika izredzēts un sūtīts sludināt, dziedināt un izdzīt dēmonus. Pēdējās ziņas ir spraigas. Viņš skūpstīja Jēzu, un tas izraisa virkni notikumu, kas kulminējās ķēniņu Ķēniņa nāvē pie krusta.

Un te nu ir diezgan biedējoša patiesība: **kā Jēzum vajadzēja Jūdasa, tāpat arī tev**. Atceries Viņa vārdus: „Kā Tēvs Mani sūtījis, tā Es jūs sūtu” (Jāņa 20:21). Tas iekļauj arī Jūdasa, ne tā? Jeb: „Māceklis nav augstāks par savu mācītāju, nedz kalps par savu kungu. Māceklim pietiek, ja tas top kā viņa mācītājs” (Mat. 10:24,25). Ar ko bija jāsamierinās Jēzum, ar to pašu jāsamierinās tev. Es ar „Jūdasa” nedomāju kādu, kurš gatavojas sašķelt draudzi. Es runāju par kaut ko personisku, par kādu, kurš var dīrāt tev ādu, kurš var lietas darīt ļoti grūtas, par kādu, kurš var piesist tevi krustā, kuram ir iespējams izjaukt tavu kalpošanu, tavu reputāciju u. tml. Tu zini, par ko es domāju.

Tāpat kā tev dzīvē ir vajadzīgs kāds Pēteris, Jānis, Jēkabs, Matejs, Akvila un Priskilla, tev vajadzīgs arī Jūdass. Mēs nevaram būt tikai saldo, mums jāēd arī brokoļus. Tev visu laiku nevar būt tika saulains laiks, ir vajadzīgs arī lietus. Esmu pārliecināts, ka Pāvils sakot, ka caur daudz bēdām mums jāieiet Dieva valstībā (Ap. d. 14:22), prātā bija arī Jūdass. Piekriti, ka, tāpat kā Jēzus nevarēja izpildīt Savu misiju bez Jūdasa, arī tu to nespēj bez savējā. Katram patiesam Dieva cilvēkam kādā dzīves posmā (jeb lielākajā dzīves daļā) būs Jūdass.

Protams, tavs Jūdasa nebūs Jēzus Jūdasa kopija. Jēzus Jūdass tev neder. Tāpat kā Dievs vienu bija radījis priekš Jēzus, Viņš vienu ir radījis tieši priekš tevis. Neuztraucies kā atrast īsto, Jēzus to atradīs priekš tevis. Viņš to atrada priekš Mozus – tā vārds bija Ārons, kurš uztaisīja zelta teļu (2. Moz. 32) un izpostīja gandrīz visu, ko Mozus bija uzcēlis. Dievam tas bija priekš Elijas – Gehazis, kurš kļuva spītālis (2. Ķēn. 5). Viņam bija daži priekš Pāvila, tādi kā, piemēram, kalējs Aleksands (2. Tim. 4).

Viens no Jūdasa nepieciešamības iemesliem ir šis – lai tu varētu saprast, kur atrodies un kas esi. Bez Jūdasa mēs sevi nespējam iepazīt. Pateicoties Jūdasa, mēs atklājam, kuram no trim cilvēku tipiem piederam. Pāvils teica, ka esam vai nu neatgriezušies grēcinieki, vai miesīgi kristieši, vai garīgi kristieši. Ir dabīgais cilvēks, ir miesīgais cilvēks un ir garīgais cilvēks (1. Kor 2:14; 3:3; 2:15). Jānis Atklāsmes grāmatā arī min trīs cilvēku tipus: karstie, remdenie un aukstie (3:16). Dabīgais cilvēks ir auksts, jo nekad nav piedzimis no jauna. Viņam nekad nav bijis kāda „karstuma.” Visi Dieva bērni ir dzimuši karsti, neviens remdens. Miesīgais cilvēks ir tas, kurš piedzimis no jauna, baudījis Debesu dāvanas un reiz bijis Svētā Gara dalībnieks (Ebr. 6:4), bet ir atdzisis nepaklausības un nolaidības dēļ. Viņš ir minēts līdzībā par sējēju kā tas, kurš kļuvis neauglīgs (Mat. 13:22).

Kad esam noskaidrojuši par trīs tipu cilvēkiem, esam gatavi Jūdasa pārbaudei. Ja tu lūdz: „Kungs, piesit krustā manu Jūdasa,” tad esi vai nu auksts, vai remdens, vai nu neatgriezies, vai atkritējs. Bet, ja lūdz, lai Jūdasa sit krustā

tevi, tad esi garīgs jeb karsts. Nu tu zini, kur atrodies. Tas ir labi pat tad, ja atklājums ir bēdīgs, jo nekad nevaram sasniegt galamērķi, ja vispirms nezinām, kur atrodamies. Tātad, dabīgais cilvēks bēg no krusta, garīgais skrien pie tā. Viņš ņem krustu, viņš to apkampj. Viņš līdz ar Pāvilu saka: „Es no savas puses negribu lielīties, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule ir krustā sista un es pasaulei” (Gal. 6:14). Jēzus neteica: „Sit krustā viņu vai tos,” bet, „sit krustā Mani!”

Krusts ir mūsu dzīve. Tas ir mūsu ceļš uz godību. Tu nevari nonākt pie Dieva troņa pa citu ceļu kā tikai pa krusta ceļu. Tādēļ pārtrauc sist krustā savu Jūdasi. Lai tu nonāktu pie krusta, tavam Jūdasi var nākties izpostīt visu, ko esi uzcēlis, viņam var tikt ļauts atņemt visu, ko reiz tā loloji, lai tu varētu atgriezties pie savas pirmās Mīlestības (Jēzus) un nekad Viņu vairs neatstātu. Beigās vairs nebūs tik svarīgi, ko esi darījis, bet kas esi. Tiesas dienā raksturs būs svarīgāks kā sasniegumi. Tev jākļūst tīram. Tev jābūt tērptam baltajās taisnības drēbēs.

Jēzus saprata, ka Viņam vajadzīgs Jūdass, lai izpildītu savu misiju. Viņam vajadzēja tieši to, ko Dievs bija paredzējis tūkstošiem gadu iepriekš. 41. psalmā 9 teikts: „Pat mans labākais draugs, kam es cieši uzticējos, kas manu maizi ēda, paceļ pret mani kāju spērienu.” Jēzus lūdza visu nakti, lai dabūtu šo cilvēku. Vai tu lūdz, lai dabūtu savu Jūdasi?

Un šeit nāk brīnums pēc brīnuma: **no tās dienas, kaut gan Jēzus zināja, kas ir Jūdass, Viņš nekad pret to neattiecās kā pret mazāk garīgu, salīdzinot ar pārējiem vienpadsmit.** Tagad pie šī brīnuma pievieno šo noslēpu: kā Jūdass gāja savu ceļu, tāpat arī Jēzus Savu! Jūdass saņēma savu naudu un Jēzus saņēma Savu krustu. Kurš bija īstais uzvarētājs?

Vai tu pret savu Jūdasi izturies tā kā Jēzus pret savu? Kad dievkalpojums beidzies, vai tu izvēlies citu izeju, lai izvairītos no sava Jūdasa? Vai draudzes pasākumos tu mēdz apsēsties pie cita galdiņa? Jēzus uzturēja tādas pašas attiecības ar Jūdasi kā ar citiem apustuļiem. Trīs gadus Viņš kopā ar to ēda un gulēja. Un šo trīs gadu laikā Jēzus nekad nedeva nevienu nicinošu mājienu, ka Jūda būtu zemāks kā pārējie, sakot kaut ko tamlīdzīgu: „Viņš ir brīnišķīgs Dieva vīrs, bet...”

Vai zini, ka ar savu „bet” par kādu tu iznīcīni to labo, ko nupat par viņu teici? Jēzus nekad nesaka „bet” par kādu no Saviem bērniem. Es esmu drošs pie Jēzus, bet vai esmu drošs pie tevis? Ar cik daudz savas draudzes cilvēkiem tu esi drošs, kad nonāk pie „bet”? Pasaulē daudzkreiz mums jāzina visi fakti. Tur tu vari izmantot „bet”. Taču Jēzus sacīja: „Mana valstība nav no šīs pasaules” (Jāņa 18:36). Tu neesi aicināts izstāstīt visu, ko zini, jo mīlestība aplāj grēku daudzumu (1. Pēt. 4:8). Kā būtu, ja Jēzus laistu ārā visu negatīvo, ko zina par tevi, un pieliktu to pie draudzes ziņojumu dēļa? Vai tu pie Viņa justos drošs? Jēzus nekad nepārkāpa otro mīlestības bausli, kas ir: „Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu” (Mat. 22:39). Ikreiz, kad kādu kritizējam jeb atrodam pie viņa vainu, mēs pārkāpjam šo otro bausli un tiekam atšķirti no sadraudzības ar Dievu. Mēs atrodamies tumsā. Jā, tavs Jūdass tevi pārbaudīs, viņš atklās, kas tu esi. Protams, tu, iespējams, arī vari priekš kāda būt Jūdass. Paturi to prātā. Man pašam ir pietiekami daudz trūkumu un vājību, ka nav jārunā par kāda cita vainām. Kā ar tevi? Lūgšim viens par otru. Mīlēsim viens otru bez nosacījumiem! Turēsim viens otru augstāk kā sevi (Fil. 2:3).

Jēzus mazgāja Jūdasi kājas! Lai nomazgātu kādam kājas, tev zemu jānoliecas, un tu jutīsi kādus netīrumus un smaku, kas no tām ceļas. Vai tu to vari izdarīt priekš sava Jūdasa? Apustulis Jānis teica, ka Jēzus tos mīlēja līdz galam (Jāņa 13:1). Cik tālu ir gals? Vai tas ietver Jūdasi? Visvairāk izsakošais fakts par to, kā Jēzus sargāja Jūdasi reputāciju, atklājas pie Svētā vakarēdiena galda. Jēzus teica, ka viens no tiem Viņu nodos (Marka 14:19). Vai Jēzus visu trīs gadu laikā izteica kaut vienu negatīvu frāzi par Jūdasi, ka visu pirksti būtu varējuši norādīt uz viņu? Taču visi apustuļi pavērsa pirkstus pret sevi un jautāja: „Vai tas esmu es?”

Draugs, Jēzus stāstīja līdžību par kviešiem un pelavām. Šajā kontekstā Jūdass bija pelavas – nezāle, kas līdžinās kviešiem. Jēzus uzreiz varēja viņu izraut, taču ļāva tam augt kopā ar pārējiem līdz plaujas laikam, jo tiesas sirpis dos tam viņa algu. Kad jautājums ir par Jūdasi, būsim tikpat uzmanīgi kā mūsu Meistars. Turēsim savas acis vērstas uz Jēzu. Darot to, mēs kļūsim tādi kā Viņš.

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU #354

Reimar A. C. Schultze

PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA

www.schultze.org